I nebe pláče - Bravenec, Lukáš

|: C G Ami E :|

C G
Hukot kopyt koní ozývá se krajinou,
Ami E
chtěl bych jako oni, mít duši nevinnou.
C G
Bezbranně si stojí, hlídají svou stráň,
Ami E C G Ami E
támhle za tím chvojím nedržící zbraň, tak jako my.

Bouřka, krupobití to Bůh nás varoval:
„Hatíte své bytí, co jsem vám daroval!“
Kolik lidských srdcí a kolik slz to stálo
C C7
když slavní mudrci, řekli, že maj málo – vzkaz pohromy.

F C
I nebe pláče, když z výšky vidí to,
Dmi G G7
tolik zla tu dole, je mu to líto.
C G
I nebe pláče, a nikdo se nežení
Ami E C G Ami E
jenom jedno velký pole je v obležení – divnej svět

Každý je strůjcem svého štěstí, jak si to zrovna udělá,
jestli s rukou v pěsti, nebo s tváří anděla.
A kdo má ruce znavené z té marné snahy dát
lidem věci, co jsou správné a nemuseti brát jiný obrázek.

Poslední salvy výstřelů a krajina utichá
jen zvony znějí z kostelů a Madona zavzdychá.
Kam tohle všechno spěje, komu se to počítá,
kdo si tupou píseň pěje, kdo je liška podšitá – příliš otázek

I nebe pláče, když z výšky vidí to
tolik zla tu dole, je mu to líto.
I nebe pláče a nikdo se nežení
jenom jedno velký pole je v obležení - divnej svět už po sta let.

Ná na ná...